

Sygn. akt VI Ka 1494/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik (spr.)

protokolant: sekr. sądowy Robert Wójcik

po rozpoznaniu dnia 19 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy J. K., syna S. i A., ur. (...) w K.,

M. K. zd. Z., córki B. i K., ur. (...) w S.

obwinionych o wykroczenie z art. 156 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego S. Z.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 16 marca 2016 r. sygn. akt II W 1171/15

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zwalnia oskarżyciela posiłkowego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1494/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi na zaistnienie w sprawie negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności wykroczenia, apelacja oskarżyciela posiłkowego nie mogła zostać uwzględniona.

Wywiedziona apelacja nie mogła skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, albowiem bezwzględna ujemna przesłanka procesowa wyłączała możliwość kwestionowania najbardziej dla obwinionych korzystnego rozstrzygnięcia w postaci uniewinnienia ich od popełnienia zarzucanego im czynu.

Obwinionym zarzucono dopuszczenie się wykroczenia z art. 156§1 k.w. Czyn miał być popełniony w okresie czasu od 5 października 2014 roku do 30 listopada 2014 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16 marca 2016 roku, w sprawie o sygn. akt II W 1171/15 J. K. oraz M. K. zostali uniewinnieni od przypisywanego im czynu.

Apelację od powyższego wyroku na niekorzyść obwinionych złożył oskarżyciel posiłkowy. Zgodnie z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem lat 2 od popełnienia czynu. Zaistnienie owej przesłanki wyklucza możliwość dalszego procedowania w sprawie. W związku z powyższym, wobec faktu, że zarzucany obwinionym czyn miał być popełniany w okresie czasu od 5 października 2014 roku do 30 listopada 2014 roku, stwierdzić należy, iż karalność tego czynu ustala z dniem 30 listopada 2016 roku, a zatem na etapie międzyinstancyjnym, przed rozpoznaniem apelacji przez Sąd Odwoławczy. Z uwagi na stwierdzenie ujemnej

przesłanki prawnej w postaci przedawnienia karalności czynu zarzucanego obwinionym, poza polem rozważań Sądu Odwoławczego musiały pozostać zarzuty podniesione w apelacji. Zgodnie z art. 109 § 2 k.p.s.w. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy nie może rozpoznać merytorycznie apelacji, bowiem godziłoby to w ustawowe konsekwencje przedawnienia karalności czynu, od którego obwinieni zostali uniewinnieni.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, w przypadku gdy od wyroku uniewinniającego złożono apelację na niekorzyść, a po wydaniu wyroku Sądu I instancji, a przed rozpoznaniem apelacji, nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego czynu, to mimo zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej zaskarżony wyrok powinien zostać utrzymany w mocy (vide m.in. wyrok SA w Łodzi z 14.10.2014r., II AKa 111/14).

W świetle powyższych okoliczności należało uznać, że zaistniała w sprawie negatywna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności, która w sposób jednoznaczny determinowała treść rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego, który nie mógł orzekać na niekorzyść obwinionych, a tym samym nie mógł uchylić zaskarżonego wyroku i przekazać sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Uniewinnienie obwinionych przez Sąd Rejonowy i zaistnienie w postępowaniu międzyinstancyjnym przedawnienia karalności wykroczenia musiało skutkować utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy jako orzeczenia dla obwinionych najkorzystniejszego.

Z tych względów, Sąd Odwoławczy orzekł jak w wyroku.